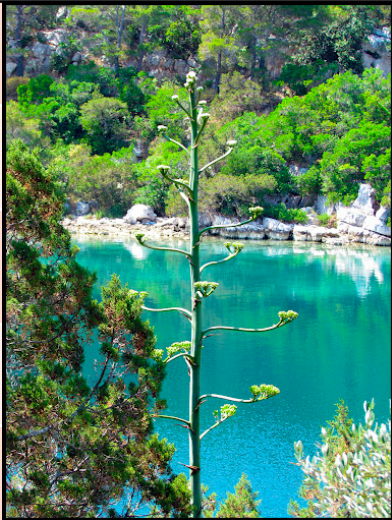
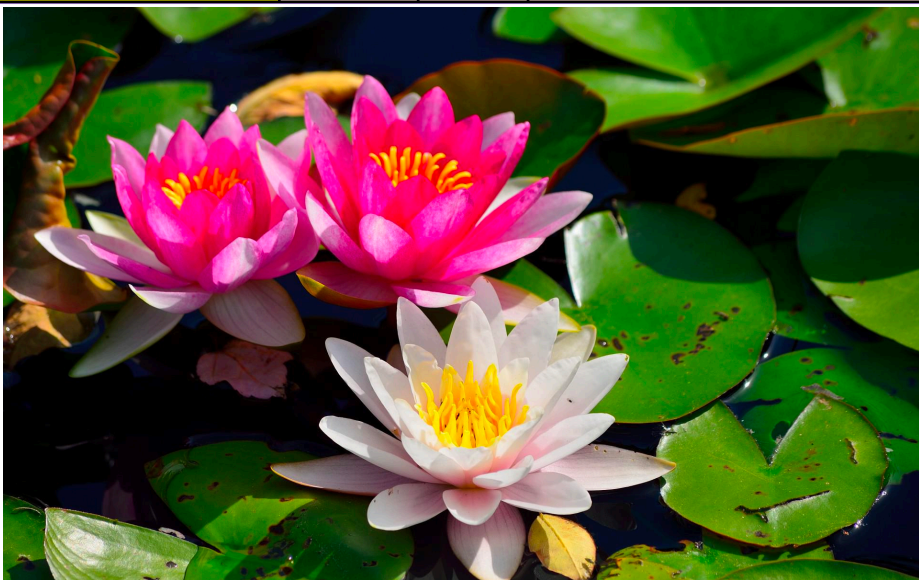


RAZPORED SV. MAŠ

19.07.2021 PONEDELJEK Justa, mučenka	Božja beseda: https://hozana.si?datum=12.7.2021		
20.07.2021 TOREK Apolinarij, škof i n mučenec	Božja beseda: https://hozana.si?datum=13.7.2021		
21.07.2021 SREDA Lovrenc iz Brindisija, duh.c.uč.	Božja beseda: https://hozana.si?datum=14.7.2021		
22.07.2021 ČETRTEK Marija Magdalena, sp.žena	Božja beseda: https://hozana.si?datum=15.7.2021		
23.07.2021 PETEK Brigita, sozav. Evrope	Božja beseda: https://hozana.si?datum=16.7.2021		
24.07.2021 SOBOTA Krištof, mučenec	Božja beseda: https://hozana.si?datum=17.7.2021	AVBER ob 19h	V ČAST MATERI BOŽJI, Ponikve 30
25.07.2021 17. NEDELJA MED LETOM Krištofova nedelja	Božja Beseda: https://hozana.si?datum=11.7.2021	KAZLJE 8.30 TOMAJ ob 10.00	+ MARIJA, ALOJZ ZIDAR, Kazlje 50 ZA ŽIVE IN POKOJNE V ŽUPNIJI

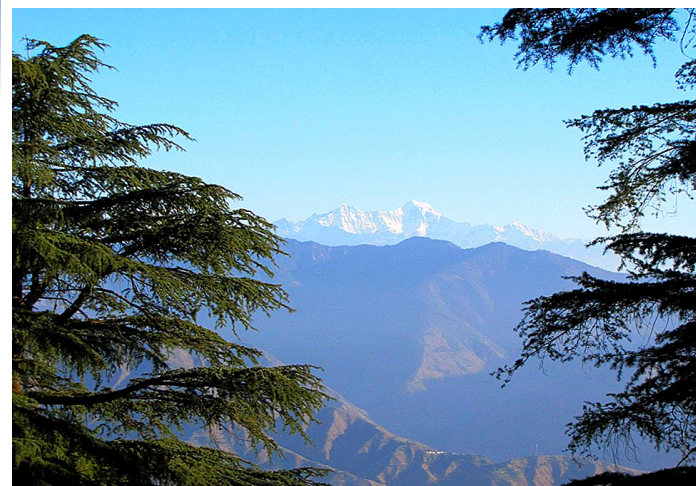


ŽUPNIJA TOMAJ OZNANILA ZA: TOMAJ, AVBER in KAZLJE 16 NEDELJA MED LETOM



Štev.:30/LETO IX.

18. JULIJ 2021



Iz svetega evangelija po Marku (Mr 6,30-34)

Tisti čas so se apostoli zbrali pri Jezusu in mu poročali o vsem, kar so storili in učili. Tedaj jim je rekel: »Pojdite sami zase v samotni kraj in

se malo odpočijte!« Mnogo ljudi je namreč prihajalo in odhajalo, tako da še jesti niso utegnili. In odrinili so s čolnom sami zase v samotni kraj. Mnogi pa so jih videli, da odhajajo, in so jih prepoznali. Iz vseh mest so skupaj peš hiteli in prišli tja pred njimi. Ko se je Jezus izkrcal, je zagledal veliko množico. Zasmilili so se mu, ker so bili kakor ovce, ki nimajo pastirja, in jih je začel učiti mnogo stvari.

Telefon: **041 649 617**; Župnijska spletna strani: <https://zupnija-tomaj.rkc.si>.

TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, župnik; gabrijelvidrih1@gmail.com; župnija: gvidrih@zupnijatomaj.si



Pojdite sami zase v samotni kraj in se malo odpočijte!

Apostoli so se zbrali okoli Jezusa in mu poročali o vsem, kar so storili, in o tem, kar so učili. Dvanajst se jih je vrnilo z misije in skupaj z Jezusom ustvarilo novo skupino. Po dolgem času se je lepo srečati z vsemi, si izmenjati objeme, deliti izkušnje, uspehe in neuspehe, eksplodirati v velikem smehu za kakšno komično epizodo. Dvanajst jih je z Jezusom, okrog njega, z veliko željo si kaj povedati, in Jezusu povedati vse. Jezus je že oltar obdarovanja in delitve, že je zlomljen kruh in vino, ki ga prelivajo v

veselje vsakogar, ki se mu približa.

Tudi vi ste dragi prijateljiv tem krogu ljubezni: pozdravite se med seboj in Jezusa, ki prinaša in sprejema življenje. Ta podoba nas spominja na prvo krščansko skupnost: »Vsi ti so enodušno vztrajali v molitvi z ženami in z Jezusovo materjo Marijo in z njegovimi brati.«

(Apd. 1,14). Jezus je seme, ki izvira iz skupnosti: le če je tam, je mogoče graditi skupaj.

In jim rekel: "Pridi sam zase, na zapuščeno mesto in počivaj malo."

Po prvem trenutku dobrodošlice in praznovanja si Jezus sam želi večje intimnosti, zagotovo pa tudi razlaga željo drugih. V tej vrstici evangelija je osredotočeno življenje življenja vere, ki zares osupne.

1. Pridite, pojdite: da bi stopili v intimnost z Jezusom: treba je vstati, se odločiti in ubrati pot, hoditi;
2. Ob strani. Kdo je ob strani? Tisti, ki pusti vse, da se popolnoma posveti zelo specifičnemu dejanju. Pogosto se opredelimo kot 'večopravilnostni', marsikaj počnemo skupaj in s tem poleg stresa ustvarimo v sebi razpršenost in zmedo. Biti ob strani pa pomeni, da se osredotočimo na določeno dejanje in v to dejanje vključimo sebe na vseh ravneh: fizični, psihični, duhovni, moralni ...
3. Ti sam. Samota. Kdo je sam? Kdor nima nikogar s seboj, pa tudi kdor se nima na kaj sklicevati. Podrobnosti samote si močno želi Jezus, ki si želi srca, bistva, ne neke bleščave, odvečnosti, neuporabnosti. Če je kdo resnično sam, pozdravi Gospodovo prisotnost, kot žejna zemlja prejme prvi dež; ta samota pripravi srce na srečanje in s tem na obdaritev.
4. Na zapuščenem kraju. Še en poudarek, ki je zgolj na videz neuporaben: zapuščeno mesto samo po sebi ni privlačno, ni veljavna preusmeritev od dolgčasa, nasprotno: to je kraj, ki se mu je treba izogibati. Tako kot samota je tudi zapuščen kraj prostor za dobrodošlico, možnost odnosa, tista maternica, ki nas rodi za sprejemanje drugačne rodovitnosti.

Ti štirje elementi vodijo do konca: počivajte nekaj časa. Jezus ima v srcu dobro svojih prijateljev, razlaga njihova čustva, živi njihovo utrujenost in postane njihov sosed in jim pripravi trenutek premora.

Veliko je bilo takih, ki so prihajali in odhajali in sploh niso imeli časa jesti. Tu so stres, blaznost, dirke, skrbi, strah, da ne zmoremo vsega, tesnoba, ki so ji naši dnevi prepogosto izpostavljeni. "Nisem niti sedel, da bi jedel", včasih rečemo, tako preobremenjeni s stvarmi, kar zagotovo ni dobra izkušnja. Jezus obišče ta stres, ga pozdravi in prepozna in reče: počivajte malo, vrnite se k enemu in ne k tisoč ljudem. Pusti vse in se znajdi, znajdi se v Meni, znajdi se z Mano.



Nato so se s čolnom odpravili sami do zapuščenega kraja. Odvezali so se od vsega, vložili vse, da bi ostali v tem zapuščenem kraju, ob strani, sami. Ta ponovitev istih izrazov ni naključna, vendar kaže, da je Jezusovo razpolaganje izvedeno v celoti, ne samo za formalno izpolnitev, ampak s priklopom srca, volje. Ista začetna želja, da si povemo zdaj, postane veselje posluha in biti eno z Božjo željo. Toda mnogi so jih videli, kako so

odšli, in iz vseh mest so tja tekli peš in pred njimi. Kot vedno množica ne samo da ne razume, ampak tudi nima spoštovanja. Te ljudi niti najmanj ne zanima, ali ste utrujeni, ali so zasedeni, ali imajo program: zanima jih samo njihov trenutni interes, razumeli so, pravi evangelij, kako in kje jih lahko dosežejo vendar niso imeli oblikovane prave želje, verjetno so imeli še v spominu pomnožitev kruha in rib. Pa ne samo to: celo pred njimi so prišli, in dvanajsterici z Jezusom ni bilo mogoče pobegniti. To je tisto, kar povzročimo, ko drugega ne pozdravljamo, ampak v središče postavljamo sebe, svojo nenasitno sebičnost. Uničimo Božji načrt, boleče iščemo njegovo pozornost, vendar ne dajemo niti najmanj ljubezni in razumevanja.

In ko je izstopil iz čolna, je zagledal veliko množico, zasmilili so se mu kot ovce, ki nimajo pastirja. Takšna je pač množica. Nikoli ne veš kaj se bo sprožilo v njej. Jezusov odnos je vznemirjajoč: v soočenju s tistimi, ki ga ne spoštujejo je do njih sočuten, jih zna sprejeti, jih razume, ljubi v njihovi obolevnosti.

Namesto tega se pogosto zgodi, da smo v imenu domnevne resnice zelo sposobni navesti greh, omejitev, pomanjkanje, argumentirati, obsoditi, tudi v imenu Boga, in osebo popolnoma izgubimo izpred oči. Niti je ne skušamo razumeti, zaslepljeni s svojo preračunljivostjo. Ker so bili kot ovce, ki nimajo pastirja: Jezusovo sočutje presega nespoštljivo ravnanje množice in doseže razlog za takšno vedenje: ta množica nima vodnika, pastirja. In vodnik je poleg tega, da je zunanja oseba, tudi notranji. Ti ljudje niso vodeni, sami pa so prazni. Tu je vzrok za to zmedo in takšno vedenje. Ovce brez pastirja se razpršijo, prisilno blodijo, izpostavljene so vsem nevarnostim in slej ko prej jih bo kdo dobil v kremplje. Tu se rodi Jezusovo sočutje: pastir je tisti, ki daje svoje življenje za ovce, ki si ničesar ne prizanaša, samo zato, da bi bili vsi rešeni. Začel jih je mnogokaj učiti. Tu je pastir, ki zaviha rokave, pokliče tiste najbolj oddaljene, boža utrujene, zavija rane, ima trenutek za nežnosti do jagnjeta in pastirskemu psu pusti čas za božanje. Ta Jezusov nauk naj bi zapolnil tisto eksistencialno praznino, ki te dezorientira, točil je olje ozdravljenja na številna bolna srca. To ni neka suhoparna akademska lekcija, je res poučevanje, oznanilo od znotraj, je urejanje življenja in vračanje v izgubljene prioritete. Če se vrnemo na začetek tega odlomka, lahko trdimo, da je priprava, samota, zapuščeno mesto kljub temu, da ni prineslo upanega počitka, obrodilo sadove tej množici: tišina, samota, kraj srečanja vedno prinese korist nam, pa tudi drugim. Morda ga nikoli ne bomo videli osebno, toda Božje delo je vedno konkretno in jutri nas čakajo lepa presenečenja v nebesih.

»Gospod naj bo vedno z vami in poskrbi, da boste vedno z njim,« pravi sveta Klara Asiška: v tem bitju je mir in odrešenje, naše in množice.